

До поетів

Творить поезію життя,
Творить поезію землі,
Бо це – правічне відкриття –
На журавлиному крилі.

Безсмертя

Осіпається цвіт... осіпається
Покоління поетів земних.
Тільки Слово як Бог залишається
На розкриллі сотворених книг

Побажання

О панно Яно! Українко!
Щаслива будь! Радій так дзвінко!
Де б не була на білім світі,
Не забувай про отчий край:
Ми Україною зігріті –
Лише одну її кохай!

Найдорожче

Понад усе – уста кохані,
Такі солодкі, золоті,
Такі це ніжні та рум'яні,
І найдорожчі у житті.

Ріднокрай

У лагідних хвилях Горині
Купаються зорі Волині,
А верби такі кучеряві
Нагадують милих в уяві.

Вдячність

Тобі я вдячна дуже щиро,
Що повернув мені мене,
Що в почуття мої повірив, –
Ця мить щаслива не мине...

Дивослово

Ще б'ється серце дивослова,
Яке душа моя плека, –
І знову думка чорноброва
Між люди плине, мов ріка...

Усміх

Ти так мені всміхнулася привітно,
Що у моєму серці мальва квітне.
Ти так мені всміхнулася привітно,
Що на душі знов сонячно-блакитно.